

זוהר היומי

זוהר שמות – דף רנ"ח ע"א

פרשת פקודי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רנ"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּסִיְהָרָא. וְרִזִּין עֲלָאִין כְּלָהוּ בְּשִׁלְיָמוֹ, וְקִיִּמָּא עֲלֵמָא בְּאַשְׁלֻמוּתָא. וְלִבְתָּר גְּרָמוֹ חוּבְיִין, וְאַתְמַשְׁכוּ רִזִּין, וְאַתְדַּחֲיִין מִבֵּית קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים לְבָר. כַּד אַתְדַּחוּ לִירְכִין, כְּדִין קִיִּמָּא לְבָר, דְּאַקְרוּן בְּתִי בְרָאִי, וְאַצְטְרִיכוּ לְבְרִייתִי.

תרגום לעברית

בֵּית ראשון עָמַד בִּימֵי שְׁלֹמֹה כְּנָגַד הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְהוּא נִקְרָא בֵּית ראשון, וְהַכֹּל הַשְׁתַּמֵּשׁ בְּבֵית קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים, הַמָּקוֹם שֶׁבּוֹ הַשְׁתַּמֵּשׁ הַשֶּׁמֶשׁ בְּלִבָּנָה. וְסוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים כָּלֶם בְּשִׁלְמוֹת, וְהָעוֹלָם עוֹמֵד בְּשִׁלְמוֹת. וְאַחֲר כֵּן הִחָטְאִים גְּרָמוֹ, וְנִמְשְׁכוּ הַסּוּדוֹת וְנִדְּחוּ מִבֵּית קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים הַחוּצָה. כְּשֶׁנִּדְּחוּ לִירְכִין, אָז עָמְדוּ בַּחוּץ, שֶׁנִּקְרָאוּ בְּתִים חִיצוֹנִיִּים, וְהִצְטְרְכוּ לְבְרִיּוֹת.

טקסט הזוהר

בֵּית שְׁנֵי קִיִּמָּא בְּבִתִּי בְרָאִי בִּירְכִין, וּמִנִּיחָהוּ אֶהְדְּרוּ וְשִׁאֲרוּ (האי) בְּבֵית קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים וְאִיהוּ בֵּית שְׁנֵי. וְאִינוֹן אֶחָרְנִין אֲשֶׁתְּאָרוּ בְּבְרִייתָא לְבָר, בִּינֵי יְרִכִין. (ס' א' וְהַנִּי עֲקָרָא דְלֵהוֹן מִתְנִיתִין דְּאִיהוּ בֵּית שְׁנֵי וּבְרִייתָא אִינוֹן דְּשֵׁרוּ בְּבִי יְרִכִין וְהוּא וכו') וְהוּא אוֹלְפִין מִמִּתְנִיתִין, וְאַתְנַהֲיָגוּ מִינָהּ, וְהִינֵנוּ רָזָא דְכְּתִיב, (ישעיה ב') כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה.

בית שני עמדו בבתים החיצוניים בירכים, ומהם חזרו, ושרויים (היו) בבית קדש הקדשים, והוא בית שני. ואותם אחרים נשארו בחוץ בברייתא, בין הירכים. (ואלו עקרו משנה, שהיא בית שני, ובריתא אלו ששרו בבית הירכים והיו וכו') והיו לומדים מהמשנה, והנהגו ממנה, והינו סוד הכתוב, (ישעיה ב) כי מציון תצא תורה.

טקסט הזוהר

ולכתר כד גרמו חובין, אתעדי שולטנותא דהאי בית שני, (ואף על גב) דשולטנא דיליה לא הוה בבית ראשון, דהוה ביה שלמא תדיר, בגין דמלכא דשלמא דיליה תדיר הוה בגווייה, ועל דא הוה בשלם. בית שני לא הוה ביה שלם הכי, בגין דערלה קטרוגא ביה תדיר, ועל דא הוה פהני זמינן בגווייה, לקטרגא בהאי ערלה, ולהו אצטריה מלה, לקטרגא בהדה, ולאגנא על בית שני. וכלא ברזא כדקא חזי.

תרגום לעברית

ואחר כך גרמו החטאים, העבר שלטון הבית השני, (ואף על גב) ששלטונו לא היה כמו בית ראשון שהיה בו שלום תמיד, משום שהמלך שהשלום שלו תמיד היה בתוכו, ולכן היה בשלום. בבית שני לא היה בו שלום כך, משום שבערלה יש תמיד קטרוג. ולכן היו כהנים מזמנים בתוכו לקטרג בערלה הזו, ולהם הצטרף עבור לקטרג כנגדה ולהגן על בית שני, והכל בסוד פראוי.

טקסט הזוהר

לכתר גרמו חובין, ושלטא ההיא ערלה, ואתדחין מבית שני לבר, ונחתו מתמן לחמוקי ירכין, לתתא, (נ"א ולכתר נחתי מתמן ואתדחו מאינון חמוקי דלתתא) עד די שרון לתתא פרגליו. וכד יתבון פרגליו, כדין, (זכריה יד) ועמדו רגליו פיום ההוא, ועלמא בכלא יתנהיג ברזא עלאה כדקא חזי. ואף על גב דאתדחו ולא אשתבכו מניה, ולעלמין אתאחידו ביה.

אחר כך גרמו החטאים ושלטה אותה ערלה, ונדחו מבית שני החוצה, וירדו משם לחמוקי הירכים למטה (ואחר כך ירדו משם ונדחו מאותם החמוקי של מטה) עד שהיו שריים למטה ברגלים, וכשישבו ברגלים, אז - (זכריה) ועמדו רגליו ביום ההוא, והעולם יתנהג בכל בסוד עליון כראוי. ואף על גב שנדחו ולא נעזבו ממנו, ולעולמים נאחזו בו.

טקסט הזהר

ומאן דינע ומדיד בשיעורא (רל'ג ע"א) דקו המדה, ארפא דמשיכו דירכין עד רגליו, יכיל למנדע (ויקרא ר"ס ע"א) משיחא דגלותא דאתמשך. ורזא איהו בין מחצדי חקלא, וכלא ברזא עלאה. ובגין דא, כלוהו ברייתי, וכלוהו תנאי, וכלוהו אמוראי, קיימי בדוכתייהו כדקא חזי, אלין לגו, ואלין לבר, באינון חמוקי ירכין (ואלין לבר) ולתתא מברכין. ובכלוהו אקרי תורה שבעל פה. ובכלוהו נחתי ישראל ואתגלו.

תרגום לעברית

ומי שידע ומודד בשעור של קו המדה ארף ההמשך של הירכים עד הרגלים, יכול לדעת את מדת הגלות שנמשכת. וזהו סוד בין קוצרי השדה, והכל בסוד עליון. ומשום כך כל הבריתות וכל התנאים וכל האמוראים עומדים במקום כראוי, אלו לפניו ואלו לחוץ, באותם חמוקי הירכים (ואלו לחוץ) ולמטה מהברכים. ובכלם נקרא תורה שבעל פה, ובכלם ירדו ישראל וגלו.

טקסט הזהר

וכדין כד יסתיים גלותא, במשיכו דרגליו, כדין ועמדו רגליו ביום ההוא, ויתעבר ההוא רוחא מסאבא ערלה מן עלמא, ויתהדרון ישראל בלחודייהו לשלטאה כדקא יאות, בגין דההוא ערלה, נחית לון לתתא, עד השתא. ומכאן ולהלאה, דהאי ערלה אתקצץ

וְאֶת־עֵבֶר מִגּוֹ עֲלָמָא, כְּדִין (דְּבָרִים לֵג) וַיִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד עֵין יַעֲקֹב. בְּהָהוּא עֵין יַעֲקֹב, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח מִקְטָרְגָא עֲלֵיהּוּ. זָכָא חוֹלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל בְּעֲלָמָא דִין בְּעֲלָמָא דְאֵתִי.

תרגום לעברית

ואז, כשסתמים הגלות בהמשכת הרגלים, אז - ועמדו רגליו ביום ההוא, ותעבר אותה רוח טמאה ערלה מן העולם, ויחזרו ישראל לבדם לשלט כראוי, משום שאותה ערלה הורידה אותם למטה עד עכשו. ומכאן והלאה, שהערלה הזו תתקצץ ותעבר מתוך העולם, אז - (דברים לג) וישכן ישראל בטח בְּדָד עֵין יַעֲקֹב. באותה עין יַעֲקֹב, ולא ימצא מקטרג עליהם. אשרי חלקם של ישראל בעולם הזה ובעולם הבא.

טקסט הזהור

יוסף הצדיק, עמודא דעלמא, איהו נטיל ברשותא היכלא טמיר וגנוז, וברשותיה קיימא היכלא שביעא. ואף על גב דקא אמרן דהיכלא (רמ"ו ע"א, רס"ו ע"א, בראשית מ"ה ע"א) דלבנת הספיר ברשותיה קיימא, הכי הוא דביה מתקן. אבל תא חזי, נביאים דקא אמרן. כד מתחברי לתתא, תרין דרגין מתפרשין מנייהו, מראה וחלום, וקיימי בירכין. באינון חמוקין קיימי מראה, וההוא דאקרי נבואה קטנה. מירכין ולתתא (ס"א לתתא) (רס"ב ע"א רמ"ז ע"ב) קאים חלום, עד דמאטו רגלין ברגלין. ותמן קאים היכלא תתאה ואקרי לבנת הספיר.

תרגום לעברית

יוסף הצדיק עמוד העולם, הוא נטל ברשות היכל טמיר וגנוז, וברשותו עומד ההיכל השביעי. ואף על גב שאמרנו שההיכל של לבנת הספיר עומד ברשותו - כך הוא, שבו מתקן. אבל בא וראה, הנביאים שאמרנו, כשמתחברים למטה, שתי דרגות נפרדות

מהם, מראה וחלום, ועומדים בִּירְכִים. באותם חֲמוּקִים עומדים מִרְאָה, ואותו שֶׁנִּקְרָא נְבוּאָה קִטְנָה. מִהִירְכִים וּלְמִטָּה (למטה) עומד חֵלֹם, עד שִׁיגִיעוּ רַגְלִים בְּרַגְלִים, וְשֵׁם עומד הֵיכָל תַּחְתּוֹן שֶׁנִּקְרָא לְבִנַּת הַסִּפִּיר.

טקסט הזוהר

כֹּלָא יִרְכִין בִּירְכִין, לְאִשְׁתַּלְמָא חַד בְּחַד, וְכִלְהוּ דְרַגִין דְנְבוּאָה, דְהָא מִתְמָן נִפְקִי וְשָׂרָאן, וְאִתְעַבִּידוּ מִנִּיּהוּ מִרְאָה, וְשָׂרָאן עַל הָאֵי אֲתֵר, וְאִתְעַבִּיד מִנִּיּהוּ חֵלֹם. יוֹסֵף הַצַּדִּיק, אִיהוּ שְׁלִימָא דְכֹלָא, אִיהוּ נָטִיל כֹּלָא. בְּגִין דְכֹלָא אֲתֵקֵן בְּגִינִיָּה, כֹּלָא תֵּאִיב בְּתִיאובְתָּא בְּגִינִיָּה.

תרגום לעברית

הַכֹּל יִרְכִים בִּירְכִים, לְהִשְׁתַּלֵּם אֶחָד עִם אֶחָד, וְכֻלָּם הִדְרָגוֹת שֶׁל הַנְּבוּאָה, שֶׁהֵרִי מִשָּׁם יוֹצְאִים וְשׁוֹרִים, וְנִעְשָׂה מֵהֶם מִרְאָה, וְשׁוֹרִים עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְנִעְשָׂה מֵהֶם חֵלֹם. יוֹסֵף הַצַּדִּיק הוּא שְׁלֵמוֹת הַכֹּל, הוּא נָטִל הַכֹּל. מִשּׁוֹם שֶׁהַכֹּל הִתְתַּקֵּן בְּגִלְלוֹ, הַכֹּל מִשְׁתַּוְּקָה בְּגִלְלוֹ.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דִּי יוֹסֵף הַצַּדִּיק קִיִּימָא לְאִתְקַנָּא כֹּלָא, כְּדִין אִיהוּ נָטִיל כֹּלָא. וְכֹד אֲתַחְבֵּר בְּהִיכְלִיָּה, כְּדִין מִתְעַרֵּי כְּלָהוּ, לְנִטְלָא תִיאובְתָּא וְרַעוּתָא, עֲלָאי וְתַתָּאי, וְכֹלָא אֵינּוֹן בְּרַעוּתָא חֲדָא וְשְׁלִימוֹ חַד, לְמַחְדֵּי (למהוי) עֲלָאי וְתַתָּאי, רַעוּתָא חֲדָא כְּדָקָא יָאוּת. וְכִלְהוּ תַתָּאי קִיִּימִי בְּקִיּוּמָא בְּגִינִיָּה, וְעַל דָּא כְּתִיב, (משלי י) וְצַדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם. וְעַל הָאֵי יִסּוּדָא קָאִים הָאֵי עֲלָמָא.

בא וראה, בשעה שיוסף הצדיק עמד לתקן הכל, אז הוא נטל הכל. וכשהתחבר בהיכלו, אז כלם מתעוררים לטל תשוקה ורצון, עליונים ותחתונים, והכל הם ברצון אחד ושלמות אחת, לשמח (להיות) עליונים ותחתונים ברצון אחד כראוי. וכל התחתונים עומדים בקיום בשבילו, ולכן כתוב (משלי י) וצדיק יסוד עולם. ועל היסוד הזה עומד העולם הזה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רנ"ח ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

האי לבנ'ת הספי"ר, לא קאים בקיומיה, עד דהאי יוסף הצדיק. אתתקן. וכד איהו אתתקן, כלל מתתקני דא הוא יסודא דכלהו בניינא. ועל דא כתיב, (בראשית ב) ויבן יי' אלהים את הצלע, ולא כתיב וייצר, ולא כתיב ויברא. בגין דהאי קיימא על יסודא, ולבתר דיסודא אתקן, כלל אתבני

תרגום לעברית

לבנ'ת הספי"ר הזו לא עומדת בקיום, עד שיוסף הצדיק הזה מתתקן. וכשהוא מתתקן, אז כלם מתתקנים. זהו היסוד של כל הבנין. ועל זה כתוב, (בראשית ב) ויבן ה' אלהים את הצלע, ולא כתוב וייצר, ולא כתוב ויברא. משום שזה עומד על יסוד, ולאחר שהיסוד נתקן, הכל נבנה עליו. ומשום זה הכל עומד בזה, והרי בארנו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.